

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Cdo/62/2021
Identifikačné číslo spisu:	8114213752
Dátum vydania rozhodnutia:	29.06.2021
Meno a priezvisko:	JUDr. Jozef Kolcun
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2021:8114213752.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcov 1/ T. L., trvalým pobytom D. XX, XXX XX F., zastúpeného advokátom JUDr. Marekom Gulom, so sídlom Vájanského 43, 080 01 Prešov, 2/ P. L., trvalým pobytom Z. Y. XXX, XXXX W., W., zastúpenej H. L., S. F. D. XX, XXX XX F., 3/ H. L., trvalým pobytom D. XX, XXX XX F., proti žalovaným 1/ E. I., trvale pobytom E. XX/X, XXX XX Q. A. S., zastúpeného advokátom JUDr. Michalom Kizákom, so sídlom Masarykova 2, 080 01 Prešov, 2/ U. Q. D., trvale pobytom U. XX, XXX XX F. a 3/ P. F. D., trvale pobytom U. XX, XXX XX F.Š., obidvoch zastúpených advokátom JUDr. Jánom Garajom, so sídlom Hlavná 137, 080 01 Prešov, o určenie vlastníckeho práva a o vydanie nehnuteľnosti, vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 12C/199/2014, o dovolaní žalovaných 2/ a 3/ proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove zo dňa 12. mája 2020 sp. zn. 24Co/10/2019, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Odôvodnenie

1.1. Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) uznesením zo 14. decembra 2018 č. k. 12C/199/2014-223 zastavil konanie a žalovaným 1/ až 3/ priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobkyni v rozsahu 100 %.

1.2. Rozhodnutie právne zdôvodnil ust. § 144, § 145 ods. 1, § 146 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“). Uviedol, že konanie zastavil z dôvodu späťvzatia žaloby zo strany žalobkyne, so súhlasom žalovaného. Žalobkyňa namietala, že späťvzatie žaloby ako procesný úkon nerealizovala a na žalobe trvá, potvrdila však, že ide o jej podpis pod textom. Následne bol súdu doložený originál späťvzatia žaloby. Keďže na podporu svojich tvrdení žalobkyňa nenavrhla žiadne dokazovanie, súd prvej inštancie bez preukázania neúčinnosti späťvzatia žaloby nemohol ignorovať tento procesný úkon a konanie zastavil.

1.3. O trovách konania rozhodol okresný súd podľa ust. § 256 ods. 1 CSP, § 262 ods. 1, 2 CSP. Žalobkyňa procesne zaviniла zastavenie konania späťvzatím žaloby, ku ktorému pristúpila bez toho, aby toto správanie vyvolali žalovaní. Z tohto dôvodu majú žalovaní 1/, 2/ a 3/ nárok na náhradu trov konania voči žalobkyni v rozsahu 100 %, keďže súd prvej inštancie nezistil žiaden dôvod pre použitie ustanovenia § 257 CSP. O výške priznanej náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným

uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

2. O odvolaní žalobkyne rozhodol Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) uznesením z 12. mája 2020 sp. zn. 24Co/10/2019 tak, že uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

3.1. Proti uvedenému rozhodnutiu odvolacieho súdu podali žalovaní 2/ a 3/ dovolanie, ktoré odôvodnili dovolacím dôvodom uvedeným v ustanovení § 420 písm. f) CSP.

3.2. V dovolaní uviedli, že odvolací súd im nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňovali im patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Odvolací súd v zmysle argumentácie dovolateľov pochybil tým, keď v záujme hospodárnosti a rýchlosti súdneho konania nenariadil vo veci znalecké dokazovanie. Bez akéhokoľvek vykonaného dokazovania vyvodil, že späťvzatie žaloby nie je prejavom vôle žalobkyne, nezohľadňujúc návrh žalobkyne na znalecké dokazovanie v rozsahu podpisu. Žiadali preto rozhodnutie odvolacieho súdu zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

4.1. Žalovaný 1/ vo vyjadrení k dovolaniu navrhol, aby dovolací súd rozhodnutie odvolacieho súdu zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.

4.2. Žalobca 1/ vo vyjadrení k dovolaniu uviedol, že navrhuje dovolaciemu súdu, aby podľa § 448 CSP dovolanie zamietol ako nedôvodné a priznal žalobcovi 1/ právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) ako funkčne príslušný na rozhodnutie o dovolaní (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie bolo podané včas naň oprávnenými osobami zastúpenými advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), sa zaoberal bez nariadenia pojednávania prípustnosťou dovolania a dospel k záveru, že dovolanie žalovaných 2/ a 3/ je potrebné odmietnuť.

6. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

7. Podľa § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak konanie trpí niektorou z procesných väd vymenovaných v písmenách a) až f) tohto zákonného ustanovenia.

8. Spoločným znakom všetkých rozhodnutí odvolacieho súdu z hľadiska prípustnosti dovolania podľa § 420 CSP je, že musí ísť o rozhodnutie vo veci samej alebo o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí. Vecou samou treba rozumieť predmet konania tak, ako bol vymedzený v žalobe a o ktorom má byť v konaní vecne rozhodnuté, pričom súd rozhoduje vo veci samej rozsudkom (§ 212 ods. 1 CSP). Rozhodnutím, ktorým sa konanie končí, je rozhodnutie, po vydaní ktorého sa vec s konečnou platnosťou ukončí; súd už ďalej vo veci samej nekoná a nerozhoduje. Ak dovolatelia vyvodzujú prípustnosť (a súčasne dôvodnosť) dovolania z ustanovenia § 420 CSP, dovolací súd musí najskôr posúdiť, či sa dovolaním napáda rozhodnutie vo veci samej, prípadne rozhodnutie, ktorým sa konanie končí.

9. V preskúmvanej veci žalovaní 2/ a 3/ napadli dovolaním uznesenie odvolacieho súdu, ktorým bolo uznesenie súdu prvej inštancie zrušené a vec mu bola vrátená na ďalšie konanie; prípustnosť dovolania vyvodzovali výlučne z ustanovenia § 420 písm. f) CSP. Dovolací súd preto z hľadiska prípustnosti dovolania posudzoval, či dovolanie žalovaných 2/ a 3/ smeruje proti rozhodnutiu vo veci samej, resp. proti rozhodnutiu, ktorým sa konanie končí. Dospel k záveru, že v prípade kasačného rozhodnutia odvolacieho súdu nejde o rozhodnutie vo veci samej a ani o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí, a teda o rozhodnutie, proti ktorému je dovolanie podľa § 420 CSP prípustné. K rovnakému záveru Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel už v uznesení z 19. januára 2017 sp. zn. 3Cdo/236/2016, ktoré bolo uverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 19, ročník 2017. Dovolací súd na toto rozhodnutie odkazuje s tým, že nemal žiaden dôvod v tejto veci sa od jeho záverov odchýliť.

10. So zreteľom na uvedené možno uzavrieť, že žalovaní 2/ a 3/ napadli dovolaním rozhodnutie odvolacieho súdu, proti ktorému nie je dovolanie podľa § 420 CSP prípustné. Najvyšší súd Slovenskej republiky ich dovolanie preto podľa § 447 písm. c) CSP ako neprípustné odmietol.

11. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok